

Láttatok, feleim

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXV. évfolyam, 51-52. szám, 2021. december 22.

Tárcatár 2021 - a búcsú

TEMATIKUS PRÓZA-ÖSSZEÁLLÍTÁS

1992-ben, 29 éve indult az *Élet és Irodalom* Tárcatára. Széky János vezette akkor a prózarovatot, utána tizenöt évig Dérczy Péter. A hagyomány szerint minden évben három új szerzőt kérünk fel, hogy – Szív Ernő mellett – egy éven át, havi rendszerességgel írjon a „vonal alá”. 2021-ben Benedek Szabolcs, Selyem Zsuzsa és Saniszló Judit írásait olvashatták. Szívből köszönjük, hogy velünk voltak!

Jövőre három új szerzővel folytatja a Tárcatár négyesfogata. Hogy kik ők, maradjon a januári számok meglepetése.

Úgy szerettem volna izzó, lángoló szívű, vagy éjszaka a hideg radiátor mellett legalább pislákoló, gyertyafénynél remegve tárcát író tárcaíró lenni. Vesszőkkel játszó csalfa, néha félvak nyelvtanfegyőr. Déli harangszó nem, sokkal inkább északfok, kis megszorításokkal barátság kőolajvezeték, nagy megszorításokkal szerelem-hullámhossz, urambocsá' mesterív, félidegenség. Esetleg még költő tárcaíró, csorbákat és közhelyeket kiküszöbölő, hol üvöltve, hol némán szenvedő tanú.

Egyszer annyira szerettem volna kevésbé nagyot akarni, hogy a leadási határidő előtt két nappal odacelluxoztam a szívem az íróasztalhoz. Nyugodjék. Nem ment. Letépte, kiugrott. Persze a kicsit akarni akarásnak is megvannak a maga tanulságai. Éjszaka sírás közben például nem lehet rendesen látni a monitort. Olyankor másnap reggel, friss aggyal javallott kijavítani a szív félreütéseit.